

<http://www.visnuk.com.ua/ua/pubs/id/749>

4. Сенге П. Пятая дисциплина. Искусство и практика самообучающейся организации / пер. с англ. Москва : Манн, Иванов и Фербер, 2018. 448 с.

Матейко Денис

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: д.е.н., доцент,
завідувач кафедри підприємництва і торгівлі Собко О. М.)

КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Актуальність досліджуваного питання зумовлена тим, що злочини, розташовані у розділі VII «Злочини у сфері господарської діяльності» і передбачені ст. ст. 199–233 Особливої частини Кримінального кодексу України порушують суспільні відносини з приводу законно здійснюваної господарської діяльності, виробництва та розподілу продукції та послуг.

Під злочинами у сфері господарської діяльності потрібно розуміти передбачені нормами розділу VII Особливої частини Кримінального кодексу України посягання на порядок обігу грошей, цінних паперів, інших документів, на системи оподаткування, бюджетного і валютного регулювання, порядок переміщення предметів через митний кордон, порядок зайняття підприємницькою та іншою господарською діяльністю, права і законні інтереси кредиторів і споживачів, добросовісну конкуренцію і антимонопольні діяльність.

Вивчення слідчої та судової практики з цієї категорії кримінальних проваджень та аналіз спеціальної і загальної юридичної літератури свідчать про те, що у працівників ОВС виникають суттєві складнощі при кваліфікації різних злочинів у сфері господарської діяльності, пов'язані з недосконалістю чинного кримінального законодавства, різними тлумаченнями кримінально-правових понять.

Проте, за існуючого стану законодавства, родовим об'єктом злочинів в сфері господарської діяльності потрібно визначити суспільні відносини, що виникають у процесі виробництва всією сукупністю галузей господарства суспільного продукту, його розподілу та обміну, виконання робіт та надання послуг вартісного характеру, а також в процесі формування та виконання бюджетів від результатів господарювання.

Наведене визначення поняття родового об'єкта виглядає дещо узагальненим, тому, для більшої конкретизації в залежності від галузі

виробництва або виду діяльності, в злочинах у сфері господарської діяльності виділяють ще й видові об'єкти, за якими і визначається їх система.

Як окремі напрямки або галузі, що потребують кримінально-правового захисту від злочинних проявів можна визначити наступні групи суспільних відносин, що існують в межах всієї сфери господарювання: суспільні відносини у сфері кредитно-посередницької та банківської діяльності; суспільні відносини зовнішньоекономічній діяльності; суспільні відносини у сфері підприємницької діяльності; суспільні відносини у сфері приватизації; суспільні відносини у сфері державних фінансів; суспільні відносини у сфері споживчого ринку.

Система злочинів у сфері господарської діяльності не є ідеалом класифікації, оскільки в її основу покладений досить загальний критерій – галузь господарства, або напрямок господарської діяльності. За безпосереднім об'єктом злочиникожного з системних елементів можуть бути розподілені на більш дрібні видові системи, але їх кількість значно зростає. Наприклад, серед злочинів у сфері підприємницької діяльності можуть бути виділені злочини, що вчиняються суб'єктами господарювання і злочини, що посягають на їх законні права та інтереси, або злочини, пов'язані з порушенням певних правил чи обманом тощо.

При характеристиці кримінальних правопорушень у сфері господарської діяльності потрібно враховувати тенденцію сучасної економічної злочинності до розповсюдження не лише в економіці, а ще й у владі та політиці, яка втягує у сферу своїх інтересів державний апарат, проникає у сфери влади та самоврядування.

Злочини в сфері господарської діяльності переважно виписані законодавцем як злочини з матеріальним складом, обов'язковими ознаками яких є діяння (дія або бездіяльність), суспільно небезпечні наслідки та безпосередній причинний зв'язок. Цей показник значно зростає, якщо узяти до уваги кваліфіковані та особливо кваліфіковані склади решти господарських злочинів.

При кваліфікації кримінальних правопорушень у сфері господарської діяльності потрібно враховувати, що однією з особливостей чинного закону про кримінальну відповідальність є те, що він в деяких складах злочинів фактично ототожнює фізичні ознаки предмета злочину з наслідками, як ознакою об'єктивної сторони.

Використані джерела

1. Дудоров О.О. Злочини у сфері господарської діяльності: кримінально-правова характеристика: монографія / О.О. Дудоров. – К.: Юридична практика, 2003. – 924с.
2. Навроцький В.О. Господарські злочини. Лекції для студентів юридичного факультету / В.О. Навроцький. – Львів: Юрид. фак-т Львівського державного ун-ту ім. Івана Франка, 1997. – 60 с.

3. Гуторова Н.О. Кримінально-правова охорона державних фінансів України / Н.О. Гуторова; Нац. ун-т внутр. справ. – Х.: Вид-во Нац. ун-та внутр. справ, 2001. – 384 с.

4. Кримінальне право України: Особлива частина: підручник / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін та ін.; за ред. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. – 4-те вид., переробл. і допов. – Х.: Право, 2010. – 608 с.

Мужик Володимир

Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., ст. викладач кафедри
підприємництва і торгівлі Федорович П. П.)

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

У даний час управління персоналом – одна з важливих проблем менеджменту будь-якого підприємства, зацікавленого в підвищенні ефективності своєї діяльності. Завдяки системі управління персоналом, відбувається поліпшення методів роботи з персоналом та впровадження досвіду як зарубіжних країн, так і вітчизняної науки.

Актуальність проблеми формування ефективної системи управління персоналом обумовлена розвитком інфраструктури ринку, зміною характеру виконуваних робіт і змісту праці.

Дослідження в цій області можна знайти в роботах вчених: В.М. Маслова, В.Р. Весніна, А.Я. Кибанова, П.Е. Шлендера. Питання управління персоналом також розглядаються в роботах зарубіжних фахівців.

Сфера послуг займає одну з ключових позицій в економіці постіндустріального суспільства: для неї характерні високий рівень прибутку (в порівнянні з сільськогосподарським або промисловим сектором) і значна кількість робочих місць. Торгівля – один з «китів», на яких тримається сфера послуг.

HR – менеджмент на підприємстві, що займається роздрібною торгівлею, має свої особливості: висока плинність кадрів і довгий робочий день породжують необхідність в постійному наймі нових працівників і пошуку ефективних способів утримання досвідченого персоналу [2].

Основні проблеми управління персоналом в торгівлі, як правило, зводяться до:

- нестачі практичного досвіду у співробітників торгового підприємства;
- складних умов роботи (тривалі зміни), що відлякує потенційних працівників;
- труднощів планування робочого графіка, викликаним коливаннями